

Borgbjerg: Paa den socialdemokratiske Gruppens Vegne har jeg herved den Ære at forelægge 2 Lovforslag, nemlig Forslag om en *Forfatningsreform* og Forslag om en *Kommunalvalgreform*, hvis Vedtagelse vil betyde Gennemførelsen af den lige og almindelige Valgret i Kommune, Amt og Stat. I den Trontale, som vi hørte i Forgaars, savnede sikkert mange Ordene „lige og almindelig Valgret“; havde de været der, havde Trontalen virket klarere. Ikke en Gang Ordene „i Juni-grundlovens Aand“, som vi ellers har hørt mange Gange i denne Sommer; og som er lidt ubestemte, fordi Aand altid er noget ret vagt, fandtes der. (Afbrydelse). Den ærede Konseilspræsident har brugt disse Ord mange Gange i denne Sommer. Trontalen gav altsaa ikke klar Besked. De Udtalelser, der er faldet fra Regeringens Medlemmer i denne Sommer, har imidlertid sagt saa meget, at det Forfatningsforslag, som er bebudet fra Regeringens Side, vil foreslaa et Tokammerssystem, at de to Ting skal opretholdes. I Trontalen stod der jo ogsaa, at man vilde søge at gøre dem hvert paa sin Vis til et bedre Udtryk for Befolkningen, end de nuværende Ting er. Det siger ikke ret meget. Efter min Mening kan det nuværende Andetkammer, Landstinget, neppe nok kaldes et Udtryk for Befolkningen. Man vil altsaa — saa meget ved vi — opretholde Tokammerssystemet. Efter vor Mening maa det nu enten forme sig saaledes, at de to Ting bliver det samme Udtryk for Befolkningen, men saa er det ene af disse Ting jo overflødig, eller ogsaa vil det ene Ting blive et fra det andet forskelligt Udtryk, hvis Beslutninger let kommer i Strid med det andet Tings, og saa er Opretholdelsen af det andet Kammer skadelig. Vi foreslaar derfor i Overensstemmelse med vort Program og med vor hele principielle Opfattelse Gennemførelsen af et Etkammerssystem. Vi vender tilbage til det, som ogsaa var Grundlovsfædrenes Program — selve Juni-grundloven blev jo et Kompromis, om end et af de hæderligste Kompromisser i dansk Politik —, som Bondevennerne, som det radikale Haandværker- og Intelligensparti i København førte frem: Etkammerssystemet som det gyldige Udtryk for det moderne Demokrati.

Vi foreslaar, at Folket faar een Repræsentation, een Rigsdag, eet Ting, fremgaaet af lige og almindelig Valgret, almindelig Valgret for alle uberygtede Mænd og Kvinder fra 21-Aars Alderen. Man vil fra mange Sider sige, at det er en for lav Aldersgrænse, men naar man kan have denne Grænse og har haft den i mange Aar i England og Frankrig, parlamentariske Mønsterlande, hvorfra vi har faaet Forbilledet for vor konstitutionelle Frihed, kan vi ogsaa have den her i Landet. Vi mener, at naar Fædrelandet kan kræve Liv og Helbred af sine Borgere til sit Forsvar, kan det ogsaa give disse Borgere Indflydelse paa, hvorledes Staten skal styres. Vi tror endvidere, at der er Trang til Ungdom i dansk Politik og dansk offentligt Liv. Denne Aldersklasse fra 21 til 25 Aar vil ikke blive den overvejende; dens Tanker afvejes jo gennem det Indskud, som de ældre, der er flere, giver. Men vi tror, at der i højeste Grad trænges til et saadant Indskud af Ungdom i dansk Politik, som efter min Mening i mange Aar har haft Tendens til at blive for gammelmandsagtig.

Man vil saa fra mange Sider sige: Ja, men det gaar ikke an at lade al Magt ligge i een Sal, at lade een Beslutning være den afgørende. Vi tror nu, det har store Fordele. Den nuværende Finansminister (N. Neergaard) — tror jeg, det var — sagde en Gang, at den Omstændighed, at der bestod to Ting, bevirkede, at adskillige Beslutninger her i dette Ting blev taget under Følelsen af, at der var et andet Ting, som kunde revidere dem; adskillige Repræsentanter i dette Ting gik ud til Vælgerne og sagde i Grunden mere, end de brød sig om at staa ved. Det er ikke mig, der har sagt det, men en af det ærede Flertals Tillidsmænd i Regeringen. Naar man kun har eet Ting, een Repræsentation, hvis Beslutninger er afgørende, naar der siges til Vælgerne: Hvad der beslutes her, skal der staa ved, det er gennemført, vil der efter min Mening skabes mere Klarhed, mere Fasthed, mere Enhed, mere Ansvarfølelse i dansk Politik. Man siger, at det vil frembyde Fare for Overilelse. Efter min Mening er der nu ikke stor Fare for Overilelse her i Danmark;